

[Atli Dam]

overvældende ustabilitet i hele Europa, virker det helt tosset. Så egentlig er det uforståeligt, at dette for os store, men for EF lille, lille bitte problem, ikke kan løses.

Apropos min henvisning til hvalfangst vil jeg endnu en gang minde om, at Miljøministeriet uberettiget har tilranet sig en kompetence vedrørende forvaltning af havets ressourcer af pattedyr, som den danske regering først besad i mange, mange år udelukkende på Færøernes vegne og senere på både Grønlands og Færøernes vegne. Miljø var slet ikke opfundet, da hvalfangstkonventionen blev vedtaget i 1946. Ordet fandtes ikke i det danske sprog. Vi havde natur, for det meste forholdsvis uberørt natur, og naturressourcer, der skulle forvaltes. Situationen nu er uholdbar. Enten må vi finde en anden form for grønlandsk/færøsk medlemskab af IWC, eller også må Danmark melde os ud.

Debatten i formiddags bragte det færøske luftfartsselskab Atlantic Airways på bane. Jeg vil gerne gentage min opfordring til at liberalisere forholdene for dette selskab. Denne gang er adressen trafikministeren, som jeg vil give en oplysning, som jeg tror de færreste har i erindring, nemlig at luftfartsselskabet er færøsk, men maskinen er dansk indregistreret. Vi har et skibsregister på Færøerne, men ikke et flyregister, hvorfor flyet på sin vis er dansk og undergivet Luftfartsdirektoratets regler, så det skulle ikke være så svært at finde en løsning på problemet.

Som tidligere nævnt er der fortsat en hel række vitale spørgsmål for Færøerne at behandle i dette Ting og at samarbejde om. Og jeg ser frem til en positiv efterårssamling!

Breckmann (KF):

I filmen om »Titanic« står kaptajnen og den op på broen tilkaldte skibingeniør fra Harland & Wolf bøjet over tegningen af det store skib med den just opmålte 90 m lange flænge under skibets vandlinje. Ingeniøren fortæller kaptajnen, at skibet med matematisk sikkerhed har under tre timer tilbage. Denne scene har påvirket mig meget og er gentagne gange blevet bragt tilbage i min hukommelse i de sidste måneder.

I politik er det selvfølgelig svært at udtale sig med en matematisk sikkerhed, men Det Rådgivende Udvalg vedrørende Færøernes fo-

reløbige betænkning for 1993, der over radioen i går aftes blev læst op for Færøernes befolkning, går så langt som at udtrykke en bekymring over, at det færøske samfund »går helt i stå«. Det er en dystre udsigt, som jeg selv har advaret imod i mange måneder, for ikke at sige i mange år. Nu er Folket flokken sat ud af landsstyret i et venstresving og er blevet erstattet af Republikanerne, der egentlig er fundamentalisterne i færøsk politik og det gamle Selvstyreparti, der hverken er det ene eller det andet.

Mest forstemmende er dog udvalgets rådløshed, idet det slutter, at sammenbruddet kun kan undgås ved, at rentabiliteten i fiskerisektoren forøges. Man sporer den rådende anskuelse i Finansieringsfonden af 1992 i rapporten. Finansieringsfonden kræver, at de samlede fiskeressourcer skal sluses ind i seks til otte af bankerne udvalgte fabrikker, der er organiseret som ét produktionsselskab. Disse fabrikker skal så tjene som rentemaskiner for bankerne, mens de øvrige femten fabrikker skal lægges i mølpose, så ledighed og fraflytning forøges.

Man fokuserer blindt på en gældssanering i fiskeindustrien. Den overlades til bankerne og dels kreditforeningerne og bliver betinget af deres skøn med hensyn til fiskeindustriens rentebetalingsevne. Med eneret til 60.000-90.000 t råfisk og seks til otte fabrikker til at bearbejde fisken, der skal sælges gennem et eksportmonopol, levner det ingen plads til nytænkere, til iværksættere, til initiativ og opfindsomhed. Der bliver kun plads til teknokrater og funktionærer, foruden at det bliver en tumleplads for politiske planøkonomer. Deri ligger vel Socialdemokratiets accept af denne bankernes redningsplan, som den kaldes.

Med Færøernes nuværende skatte- og lønomkostningstryk hjælper det ikke en døjt, at kun gælden i erhvervslivet nedbringes. Det håber jeg at denne regering forstår – hvis landsstyret ikke gør det – og vil medvirke til, at omkostningsniveauet på Færøerne sænkes.

Ingen sektor i økonomien på Færøerne, hverken til lands eller til vands, giver nu indtægt til så meget som drift, og så må vi bare glemme overskud. Jeg kan oplyse, at ca. 75 pct. af samtlige af bankernes engagementer, erhvervsmæssige som private, er nødlidende, og det bliver de også fremover, hvis der ikke sker både en kapitalgælds- og en omkostningsre-